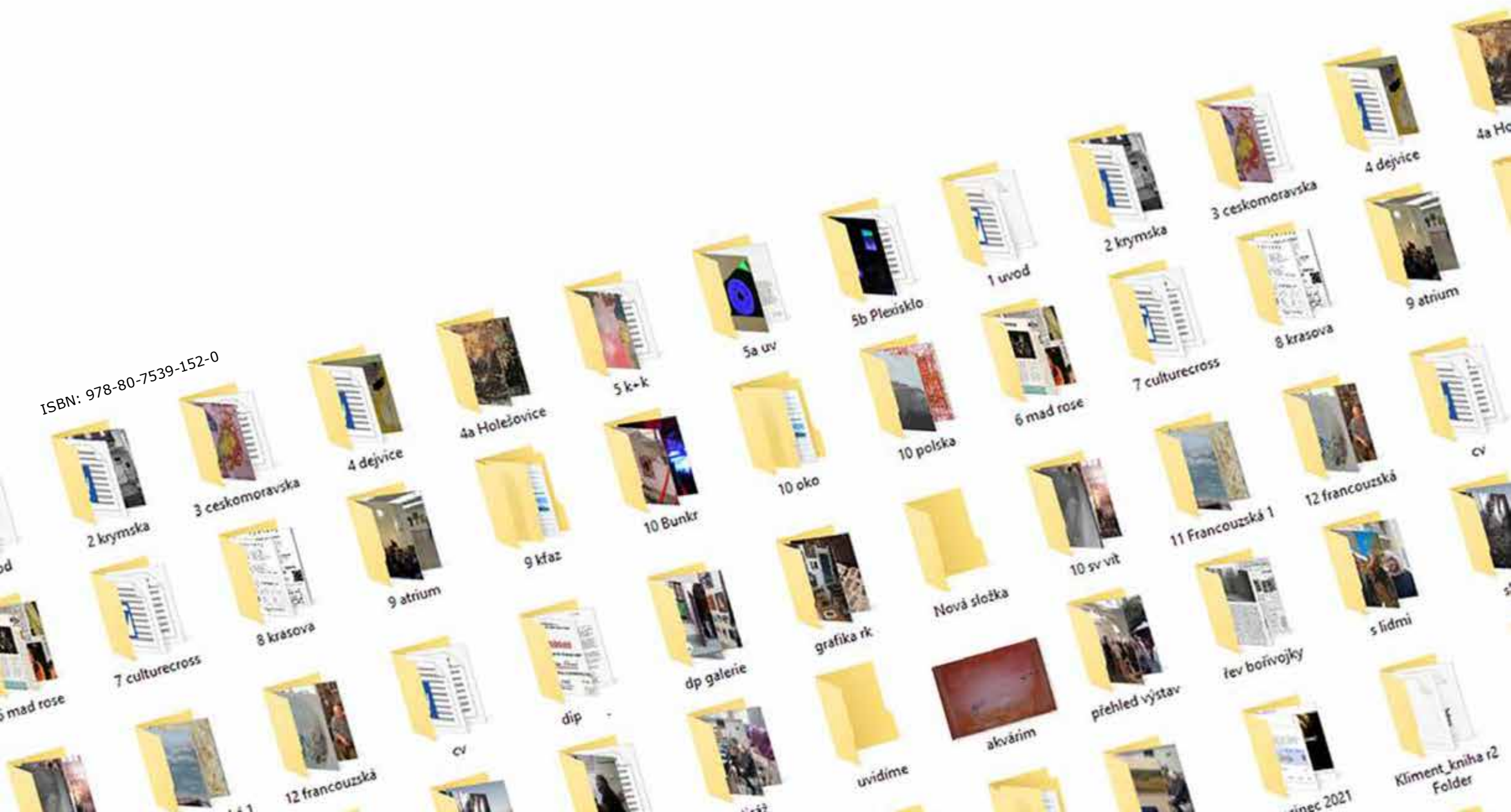

FOTOALBUM

Richard Kliment

The Artist's Monograph
eBook

ISBN: 978-80-7539-152-0

Richard Kliment

Fotoalbum / The Artist's Monograph - eBook PDF

© Richard Kliment

Praha, Czech Republic, EU

© Mgr. Tomáš Zahradníček - TZ-one,

Hradec Králové, Czech Republic, EU

http://richard_kliment.wbs.cz

knihu v tištěné vezi vydalo nakladatelství Fotorenesance

The publication in print can be obtained at <http://fotorenesance.cz/>

ISBN: 978-80-7539-154-4

http://richard_kliment.wbs.cz

KK
FOTORENESANCE

Vhled do časti kulturní scény od konce devadesátých let do roku 2022.

Insight into the Part of the Cultural Scene from the Late 90s to 2022.

Haiku pro RK

*„Dokud ještě jsem,
rád se přijdu podívat
na překvapení.“*

Václav Daněk, 2013

Těžištěm tvorby Richarda Klimenta jsou bezpochyby abstraktní a poloabstraktní malby. Často se objevuje expresivně laděná „tematická“ abstrakce (Jak vznikají kruhy v obilí, Co nocí probděla jsem, máchovská díla). Méně se uplatňuje abstrakce vizuálně pocitová (Olejové studie) a téměř nikdy není dosaženo redukce na jednoduché tvary. Té je také bráněno lehkým, často humorným nadhledem (Orgie malíře pokojů, Plody hrozného byronismu, Jahodové peklo). Autor však nikdy nerezignuje na mimosenzuální sdělení. Z banálního motivu květin se po bližším zkoumání vynořují existenciální otázky. Kdo nebo co vlastně jsou? Kde se tu vzaly a co hledají? Ptají se: „Uvědomujete si zásadní význam květů na louce nebo ve škarpe pro řád vesmíru?“ nebo třeba: „Uvažovali jste již, jak ovlivňujeme matematické vzorce?“ Právě lyrické obrazy jsou nejpodivnější částí díla RK, jednak anachronickým umístěním na začátek 21. století, ale hlavně tím, že je vytváří muž. Když maluje takové obrazy žena, bývá to projev její přirozenosti. Je-li autorem muž, jde daleko spíše o umělecký program.

V „přírodních abstrakcích“, inspirovaných převážně květinami, význam tématu ustupuje do pozadí. Kdo by ovšem čekal pohodové pastelové obrazy, je ukázněně jakousi jejich neklidnou skvrnitostí a rozechvělými detaily. Razantnější emoci naopak brání právě ona pastelovost. Lze je snad považovat za popis zrození organismů z prvotní substance, ale na to, aby byly mystické, zase příliš připomínají reálné květiny. Jednotlivé složky se tedy vzájemně eliminují. Rozhodující úlohu pak hraje onen podivný kontext, podporovaný autorovou někdy až rozčilující umíněností, se kterou považuje tyto obrazy za zásadní.

V dílech RK nenajdeme až na výjimky jednoznačné, a tím pá-

dem silné emoce. Jsou potlačovány určitou intelektuální hrou, balancováním na pomezí závažnosti a banálnosti, fantazie a reality, abstrakce a konkrétnosti. Divákovi se nevnučuje. Díla se jakoby ztrácejí, rozměňují. Stejně jako autorův život jsou tichou negací výkonu a ctižádosti. (Umělcova maminka: „Musíš se víc snažit, Říšáčku.“) On se ale snaží, jenže tam, kde by to nikdo nečekal, a tak, jak by to nikdo nečekal. Jako příklad jeho uvažování uvádím vyjádření k nezamalovanému drobnému defektu červené barvy na obraze Pohled z výšky. Na mou žádost, aby defekt zamaloval, odpověděl, že „je tím obraz zarámován“.

Ve srovnání s obrazy jsou grafická díla RK daleko přímočařejší. Cílí přímo k tématu a nepoužívají rafinované kličky, neskrývají se. To je zřetelné hlavně v protiválečné tvorbě. Rovněž mystičnost je zde daleko jednoznačnější (Astrální Váchal, Byron). Je to snad dáno větší střídmostí grafiky a omezenějšími výrazovými prostředky ve srovnání s obrazy. Bude rozhodně zajímavé sledovat další směřování autorovy grafické tvorby, i vzhledem k tomu, že grafickou techniku začal používat poměrně nedávno.

Celkově se dá říci, že život a dílo RK nenásilně plynou. Jsou ale výraznou alternativou, až opozicí k běžnému reálnému životu a jeho obvyklému chápání. Inspirují i v rámci výtvarného umění jako oboru, který už je dnes zvyklý na ledacos. Věci nejsou zdaleka tak jednoduché, jak máme tendenci si myslet. Nejednodušíme si někdy příliš naše uvažování?

Petr Dvořák
fotograf, galerista, kurátor

The art creation of Richard Kliment is focused mainly on abstract and semi-abstract paintings. An expressively stylized „thematical“ abstraction occurs frequently (How the Circles in the Corn Emerge, How Many Nights I Had Been Being Awake, Mácha-like themes). A visual-feeling abstraction is used less frequently (Oil Studies) and, reduction to primitive shapes is achieved almost never. A small and often humorous staying on top of things blocks this reduction as well (Orgy of the House Painter, Fruits of the Scarry Byronism, Strawberry Hell). However, the author never resigns from a non-sensual message. After a proper analysis, existential questions arise from the banal flowers theme. Who or what they are in fact? How they have occurred here and what are they looking for? They ask: „Are you aware of a critical importance of meadow or ditch flowers for the universe system?“ or for example: „Have you thought yet, how we influence mathematical formulas?“ The lyrical paintings are just the most weird part of Richard Kliment’s work, firstly due to their anachronistic placement in the beginning of the 21th century, and secondly and mainly due to their creation by a man. When such pictures are painted by a woman, it is usually an expression of her nature. If the author is a man, then an art programme is to be taken into consideration much more.

In the „natural abstractions“, drawing inspiration mostly from flowers, the importance of the theme is reduced. Nevertheless, when expecting feelgood pastel-like paintings, the viewer is disciplined immediately through their somewhat restless spottiness and thrilled details. On the other hand, such similarity to pastel painting impedes pronounced emotion. These pictures may be considered to be a description of organisms formation from the primitive substance, however, they look like real flowers too much to be mystical. Thus, the individual features eliminate each other. The strange context plays an essential role then and is supported

by an author’s insistant and sometimes even irritating believing in a great importance of such paintings.

In the Richard Kliment’s pieces of work, we cannot find (except some exceptions) unequivocal i.e. strong emotions. They are reduced by an intellectual play, balancing at the border of banality and importance, fantasy and reality, abstraction and concreteness. He does not impose himself on the viewer. The artworks disappear and dissolve somehow. Like the author’s life, they are a quiet negation of performance and ambition (Artist’s mother: „You have to try harder, Risacek.“) He is trying hard of course but in an area and manner which nobody would expect. As an example of his thinking, I drew his attention to a small red defect on the picture View from Above. I asked him to fix it and the answer was that „the picture is framed so“.

In comparison to pictures, R.K. graphical artworks are much more straightforward. They are focused directly on the theme, do not use sophisticated finesses and do not hide themselves. It is obvious predominantly in anti-war creation branch. The mysticism is unambiguous much more here (Astral Váchal, Byron). It is probably delimited by a greater temperance and reduced expression means of graphics in comparison with pictures. Certainly, it will be interesting to follow up the upcoming progress of the author’s graphics art, taking into consideration that he has begun to use graphical technique only a short time ago.

Generally, we can say that the life and art production of R.K. flow non-violently. Nevertheless, they are a major alternative, almost opposition to the common real life as usually understood. They inspire even in the frame of visual art as an area which has accustomed to many oddities up to now. The things are simply not so easy as we tend to think. Do we really not simplify our thinking too much sometimes? ‘

Petr Dvořák
photographer, gallerist, curator

Když vás ve školce na základě obrázku, který nakreslíte, pošlou na psychologické vyšetření, tak si uvědomíte, že i tak banální věc, jakou je čmáranice na papíře, může mít dalekosáhlý význam.

When you draw a picture in kindergarten, and they send you for a psychological examination, you realize that even trivial things like doodles on a piece of paper can have a long-reaching effect.

V životě člověka jsou doby, kdy je třeba uvědomiti si dosavadní umělecký vývoj, ujasniti si své možnosti, potřeby, případně i nedostatky. Necht' naše umění jest živé, lidské, vázané na dávný řetěz našich duchovních předchůdců. Je to živý a růstu schopný útvar věčně se obrozujícího a přetvářejícího světa. Umělecké dílo je ohlasem, je spoluprací s veškerenstvím. Důvěřujte svému citu.

Václav Špála, rok 1938

Estetika přestala již dávno býti dogmatem, systémem, prázdným, profesorsky idealistickým tlachem o všem a o ničem. Estetika stává se životním soudem a světovým názorem, stylem života, mocí životní, mocí kulturotvornou.

Volné směry, rok 1905

Umělecký pokrok! Je-li kde slovo „pokrok“ směšné a prázdné, tak právě zde: sláva, krása a tajemství umění jest v tom, že je vyjmutu z oné nudné triviality, podle níž má vždy proti pátému lednu pravdu dvacátý únor. S vědomím, že zde stojíme u brány samého tajemství všeho duchovního života na zemi, uprostřed vlastního metafyzického dramatu. Je snad na místě v hovorech o technice, kde ventil novější soustavy má za následek, že ventily starší soustavy házejí se do starého železa – ale v umění jest prostě absurdní.

F. X. Šalda, rok 1905

Co se týče sítí na lovení tresek – potvrdím Vám to sám jako námořník, že problém je již dávno rozřešen v tom smyslu, že je před tlením chráněno namáčením v tříslovině, a že síť se skorem nikdy neopotřebuje dlouhým používáním, ale spíše roztržením, které se podle potřeby opravuje. Tím se síť z velké části obnovuje správním. Před roztržením ji Váš lak nikdy neochrání.

Paul Gaguin, rok 1885

ESTETICKÉ VĚDOMÍ A METAFORA

Richard Kliment

1994 - poslední práce odevzdaná na rozloučenou
na katedře estetiky FFUK

Estetika je slovo, jako když uklouznete a dosednete na něco ostrého. Přesto, že za sebou ukrývá ty nejryzejší formy prožitku. Potřebujeme totiž hraniční zážitek, aby nám svítilo. Je celkem jedno, jestli je to jiskra broušení psychedelické kosi, nebo hvězdičky v očích Andulky odvedle.

Člověk je v postavení malého bůžka, který se ztratil. Musí dozrát a dospět, aby se mohl vrátit zpátky. Zpátky sám k sobě. Ze světa, omezeného zdánlivou konečností.

Podobně je tomu s hudbou. Žádná píseň neměla začátek. Představme si obrázek jako z pohádky. Teplo, les, mír. Dokonalá vyváženost pohody. Plynulá, klidná řeka pocitů. Zvolna se začínají čeřit vlnky, přidává se flétna. Změny nálad, rytmů. Žádná selanka. Vnitřní rovnováha, kterou většina lidí uprostřed shonu nemůže bez pomoci najít. A kopanec za každou myšlenku, kterou to nepochopí.

Metafora je klíč k rytmu života. Není to jen slovní hříčka, ale Skutečnost. Skutečnost prožitku pocíťovaná z pozic oprávněných rozhodnout o platnosti dimenzí lidského života. Smrt není zlá.

Metafora je přirozený kanál komunikace se skutečností, neustále zaškrcovaný střízlivou každodenní realitou. Každodenní tupostí, která zaostřuje svými normami a kategoriemi.

Každé slovo je dávno natolik kýčem, že prodat se k jádru jeho sdělení je cesta na povíženou. Bylo ve své funkci zkratky brutálně zmateno. Je úctyhodné rozmotávat významová klubka, jakákoliv, ale neměl by se ztrácet ze zřetele účel takové práce. Proč dláždít stezku, po které nikdo nechodí. Ale poněkde poezii cestu jejím vnitřnímu klidu a jejím trpělivým strážcům. Od každého je čemu se učit.

Malý bůžek dopadl na prdýlku a jen zvolna začíná chápat, co se děje. Opojný svět Skutečnosti je pryč z toho posledního, co si střízlivěním procedil, je uhněten mýtus. Ale jak dál? Bůžek má okno, nedokáže najít "dveře" zpátky. Tuší sice, matně si rozpo míná, ale zaostřit nemůže.

Kocovina je léčena prací. Nebo se lidé zmateně prací trestají za opilost? Každopádně se začalo se stavbou nových dveří, když

se ty původní ztratily.

Jsou dvěřka malá, dřevění s rezavou klikou, jako od chlívku. Jiná zase bohatě zděbená kováním velkorysých rozměrů. Každé dveře potřebují pevná futra. A ta musí být zasazena do bytelných zdí. Otevřeme-li tedy jakékoli dveře, nepřekvapí nás, že za chvíli narazíme na zeď. Kdo má čas, může jít v klidu bloudit. Labyrint je trest za střízlivost. Labyrint ale není zlý.

Jsou to jenom proudy energie, letící svým vnitřním napětím vstříc synchronicitám. Člověk se jim bláhově staví do cesty. Ani si nevšimne, že sám je vibrujícím galaktickým vláknem.

Každý chce někam jít, touží k něčemu směřovat. Přitom se stačí zastavit, není třeba ani došlápnout nohou. Jenom se zachytit a letět. Když let začne zadržávat, barvy šednout, a objevovat se bílé světlo, nic kromě předsudků už nebrání stát se příbojovou vlnou vsáknutou do horkého písku. Předsudky, zákony a morálka jsou ale mocnou hrází, která brání mnoha lidem v sebe-realizaci.

Všechna náboženství světa jsou snahou přiblížit se k transcendentálnímu prožitku. Klamou ale svou představou Skutečnosti. Skutečnost má tolik ^{druhých} různých stran, kolik je kdo schopen si představit.

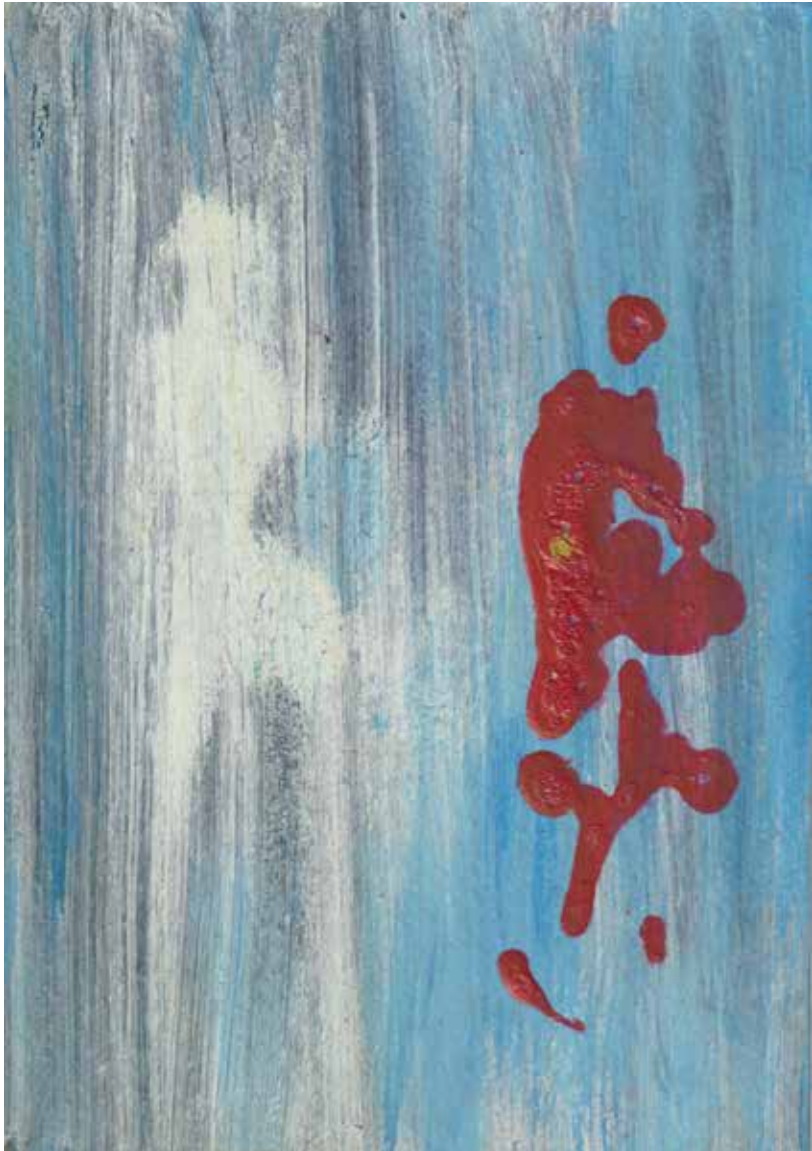
Filosofie by měla pomáhat. Ukazovat na vyválcovaných cestách jejich falešnost. Sledovat ale filosofií cestu uvnitř filosofie, i když to může být brilantní, je poněkud zcestné. V době kdy zapomeneme proč tudy jdeme je to už stejně jedno. A ten, kdo je rozhodnut jít "špatnou" cestou, stejně žádné argumenty neposlouchá. Mohou se však stát zbraní, chránící svobodu i jedince před společností.

Civilizace kvete těmi nejodpornějšími plísněmi, jaké si vesmír dokáže vytvořit. Sama však není zhoubným bujením. Je nutným vývojem rozumu, který člověk musí absolvovat až k úplnému poznání zákonitostí kosmu. Coca-cola, kvantová fyzika a LSD, to jsou produkty civilizace. Narkomanie, prostituce a zbrojení jsou lidské zmatenost. Kravata a příbor jsou atributy kultury.

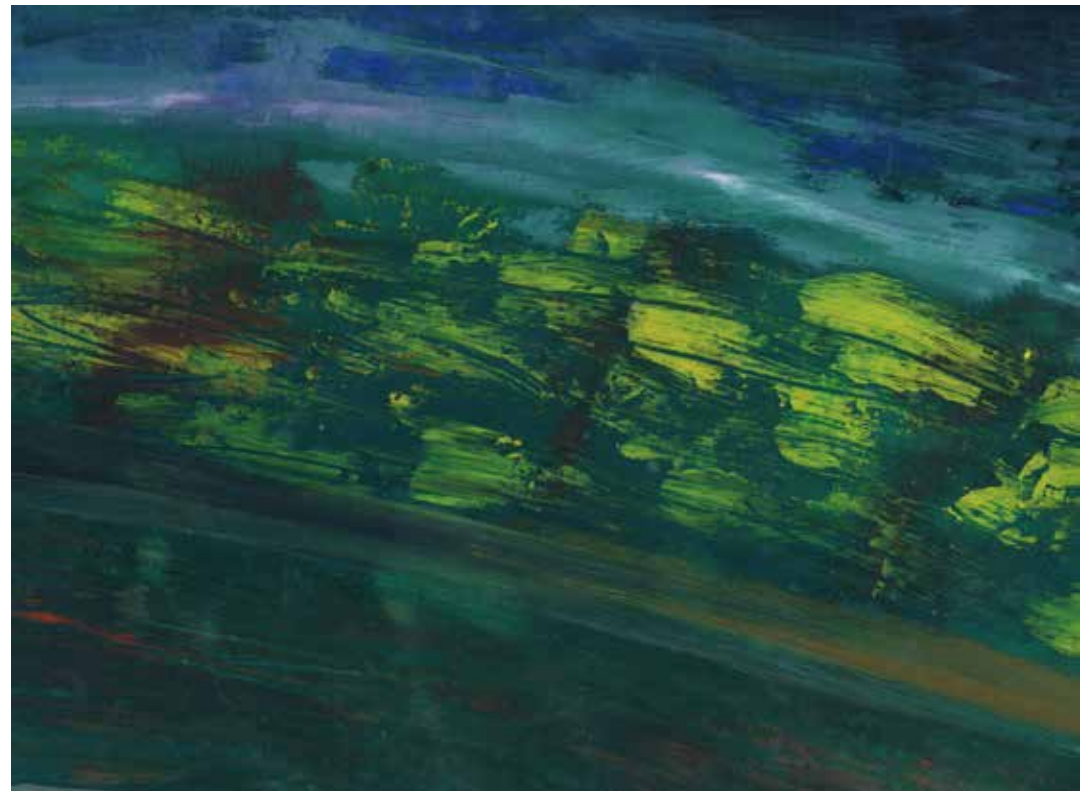
Umení, podobně jako mystika je cestou k prožitku transcendence.
A estetika je komunikace se Skutečností, komunikace člověka se sebou samým.

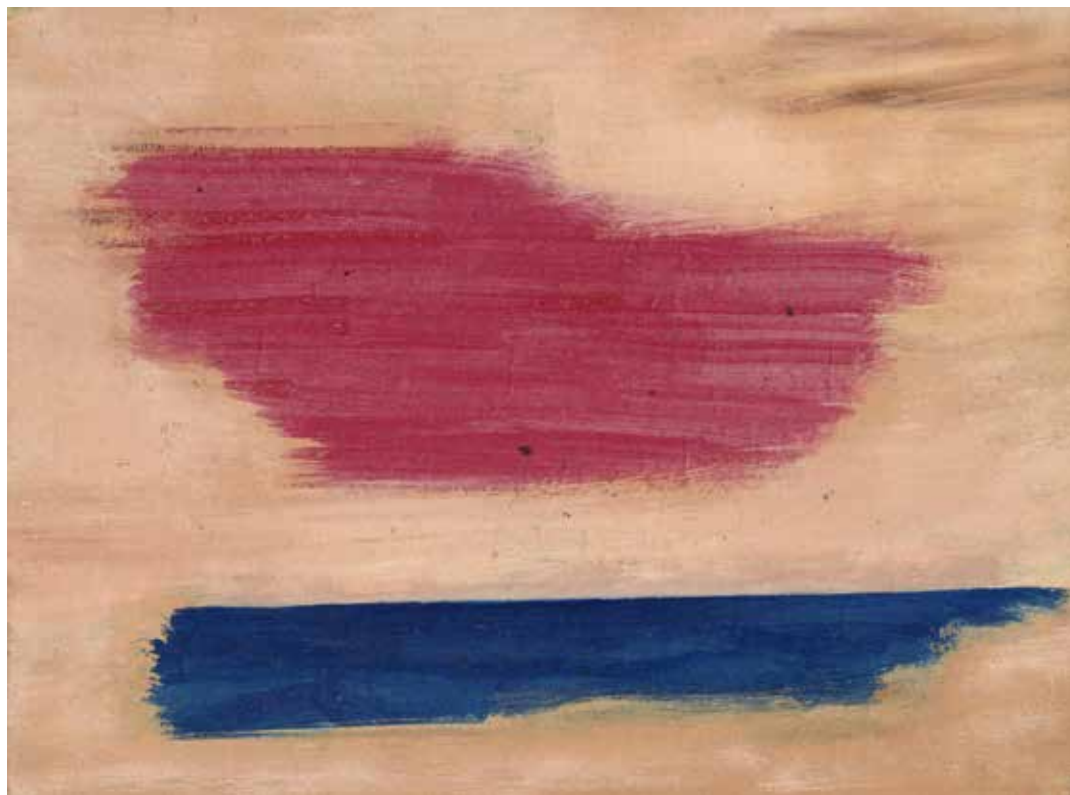
ateliér Krymská, Praha - Vršovice, 1995 - 1996

akryl na papíře, 18 x 24 cm
Acrylic on paper, 18 x 24 cm

ateliér Krymská, Praha - Vršovice, 1995 - 1996

I v roce 2022 vypadá naše bývalá pavlač stále jako roku 1995.
Even in 2022, our house porch looks the same as in 1995.

akryl, tempera, syntetické barvy na papíře
Acrylic, tempera, and synthetic colours on paper

akryl, tempera, asambláž na papíře
Acrylic, tempera, and assemblage on paper

Variace na Vuillarda. tempera na plátně, 50 x 70 cm
Variation on Vuillard. Tempera on canvas, 50 x 70 cm

Vysočina. akryl a tempera na papíře, 50 x 60 cm
Czech Highland, Acrylic and tempera on paper, 50 x 60 cm

První veřejná výstava obrazů v roce 1998...

... způsobila pochopitelnou nevoli učitelek základních škol, které přivedly děti podívat se na strašidýlka Vítězslavy Klimtové, a ve vedlejší expozici byly překvapeny díly se značně explicitním obsahem. Výstava zůstala neodvezena v Karlíně až do roku 2002, kdy obrazy vzala povodeň.

The first public exhibition of paintings...

... It caused understandable displeasure to primary school teachers who brought their classes to the exhibition of little bogey creatures by Vítězslava Klimtová, and in the next room, they were all surprised by these art works with quite explicit contents. The presentation was in Karlín until 2002 – then it was taken by the flood-water.

pastelky na papíře, 20 x 15 cm

Coloured pencils on paper, 20 x 15 cm

(NE)Vědecké sympozium čarodějnic
pro velké i malé

*O pálení čarodějnic v jarním období
s návazností na riziko vzniku dioxinu*

V rámci pestrého programu
vystoupí
promovaná čarodějnice VÍTĚZSLAVA LÍBALOVÁ
a další členové roje

k vidění:
přehlídka tematických filmů a videa
vernísáže:
VÍTĚZSLAVA KLIMTOVÁ - Obrazy a strašidýlka
JITKA RÝMSKÁ-BOKOVÁ - Objekty
RICHARD KLIMENT - Obrazy

k poslechu:
KAPITÁN KAJMAN
KLEC

k dostání (po celý den):
sadba
UNIFIT
keramika
ekologické výrobky

Překvapení zaručena
čarovné lektvary
strašidelné knihy, tajné elixíry
sborník příspěvků

pořádá:
EKOCENTRUM ROSA, Sokolovská 91, Praha 8 - Karlín
14. 5. 1998
program začíná ve 14,00

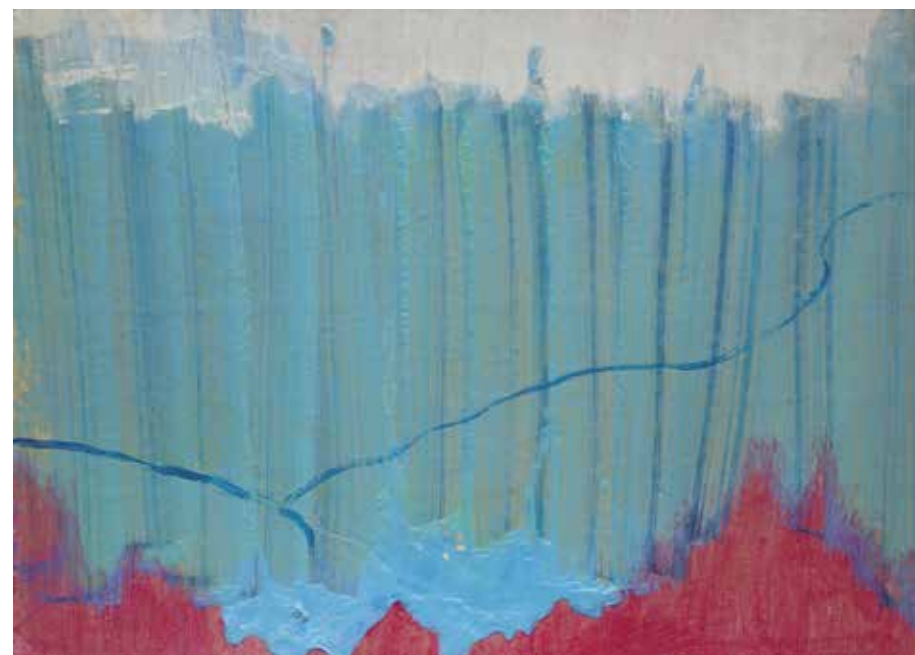

tempera, akryl, syntetické barvy, na dřevě, papíru i na plátně
Tempera, acrylic, and synthetic colours on wood, paper, and canvas

tempera a akryl na papíře
Tempera and acrylic on paper

tempera a syntetická barva na plátně, 10 x 17 cm
Tempera and synthetic colours on canvas 10 x 17 cm

variace na Josefa Váchala
Variation on Josef Váchal

tempera a akryl na sololitu
Tempera and acrylic on hardboard

MAD ROSE, 1991 - ...

foto Jakub Hněvkovský

Taneční večírek - Blues (1993)

Nálada v sále je radostná

Přišel Ježíš!

Svou cigaretu kouří na toaletě

Má strach, že ho zase někdo udá

Neví se kvůli čemu, ale většina souhlasí

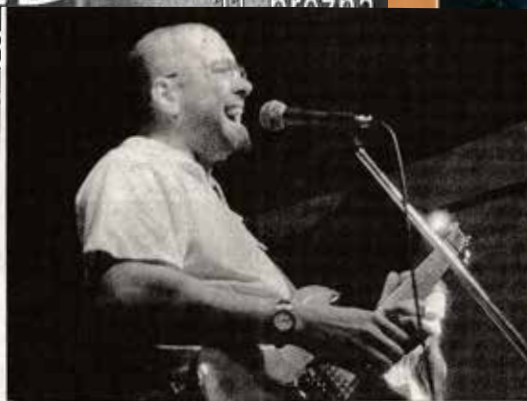

Mad Rose 2019

- sestřih koncertu Motojízda

- střih Hanes Požický

<https://www.youtube.com/watch?v=Dv1KbnJSq4>

Rockové čarodějnice na Větrníku

VI. ročník „Rockových čarodějnic“ na vysokoškolských kolejích Větrník uspořádala Mad Rose Music Company, tentokrát ve spolupráci s Ateliérem K + K. Večer před Prvním májem hotelu tradiční hranice a široko daleko jito mohli slyšet hudbu šesti zúčastněných kapel. V pořadí Sateelit Kanibal, Šanti, Mad Rose, 51 a Pesarí Jam Revival. Zazněl průřez současnou klubovou rockovou scénou. S tvorbou většiny skupin se můžeme seznámit na CD nosičích, křest první desky Mad Rose je plánován na září tohoto roku. A příští rok...? Zase na Větrníku. Již po sedmé.

SPOLEČNOST 37

ZA ŘEKOU A PADESÁTI UZLÍKY

Tak se nám zase urodilo. Do knihoven si můžete pořídit novou knihu herce Miroslava Donutíla a hudební tajemekři si mohou taky pomlaskávat - pražská rocková formace Madrose právě vydala nové album *Za řekou*. Donutíl křtil v restauraci Pekárna a kapela zase na Novotného lávce. Fotoreportér aby se ušítal...
štr
Foto: Petr Jahn

Miroslav Donutíl s psychičtrem Jasnou Cimicijón. Na společenském akci se nepočkají paprvi.

Miroslav Donutíl se svými rodiči. Ti mu byli za knozky jeho knihy *Padesát uzlíků* na provázku života. Iou, leti la, Mistr...

Soudáši křtil byl i koncert zminěné kapely. Ta se dere do prvních pater naší hudební scény - to jí upořil i na silvestrovském rockovém pódiu na Václavském náměstí, kde jítě desetitisícové davy potěšil.

Herce a výtvarní Miroslav Neuvoda namaloval Donutíla z domocou. Ale „Mírka“ má údajně větší rád.

Atelier K+K, Bubenečská 41, Praha - Dejvice, 2000 - 2003

ATELIER K+K

galerie + antikvariát

Ivana Kolísková + Monča

gallery + bookshop

Nezbytné příslušenství galerie - Želva, Botka
Necessary gallery equipment - Turtle, Little Shoe

Bez pomoci Ivana Hájka by to nešlo...
Without the help of Ivan Hájek, it would never happen...

MHMPPG 1FDZM7

**ZÁDOST O GRANT HL. M. PRAHY
PRO OBLAST UMĚNÍ A KULTURY**

fyzická osoba
ne samostatně výdělečně činná
či se živnostenským listem

1. Grantové téma č. 3

2. Název projektu: PROFESIONÁLNÍ NEKOMERČNÍ
GALERIE - ATELIER K+K

Údaje o žadateli:

3. Jméno a příjmení žadatele: IVANA KOLÍKOVÁ

Obchodní jméno:

4. Úplná adresa sídla žadatele: OSADNÍ 43, PRAHA 7, 190 00

Kontaktní adresa: BUBENEČKA 41, PRAHA 6

Telefon: 0603/842362

Fax: _____ e-mail: _____

5. Živnostenské oprávnění žadatele vyřídilo kým: 0020 PRAHA 7
dne 22.6.1999 pod č. 029/0001407/99/100

6. Schválení představitelů podnikání: Koupe 2001 za účelem

7. IČO žadatele: 2

8. Rodné číslo žadatele: _____
Číslo OP: _____

9. Číslo účtu žadatele: 27-409 65

Název a úpina účtu: KOMERČNÍ

10. Obsah a cíl projektu, zdůvodnění a předpokládaný přínos (zde NUTNĚ alespoň jednou větu, v příloze rozveďte max. do 10 řádků strojepis):

PROFESIONÁLNÍ NEKOMERČNÍ GALERIE, POSKYTNÍ VÝTVARNÍ PROSTOR A ODBORNÝ KURÁTOŘSKÝ SERVIS MLADÝM A ZAČÍNÁJÍCÍM VÝTVARNÍKŮM NEZARÁZENÝM DO KLASICKÝCH UMĚLECKÝCH STRUKTUR

BUDOVÁNÍ KOLEKCE PRACÍ SOUČASNÉHO VÝTVARNÍKŮ INTERNETOVÝ PROJEKT "KURÁTORIE"

11. Termín zahájení projektu: 1.1.2002

Termín ukončení projektu: 31.12.2002

Místo realizace projektu: ATELIER K+K, BUBENEČKA 41, PRAHA 6 -cca 100 m² výstavní plochy, zájem a depozitár
(konkrétní údaje o prostoru):

Rozpočet projektu:

12. Celkové náklady na realizaci projektu (v příloze uveďte položkové rozpisy celkových nákladů): 233 000,-

13. Předpokládané příjmy celkem (v příloze uveďte položkové rozpisy): 768 000,-

14. Která organizace, resp. právnická nebo fyzická osoba se podílí na úhradě nákladů nebo byla požádána o dotaci na uvedený projekt a v jaké výši: HEŘICA ČÁRY PEARL & NEŘEŠENÉ PŘÍKLADY MATEŘIALOVU POMOČ cca 100 000,-

15. Bilance rozpočtu (náklady minus příjmy): 1 435 000,-

Galerie **ATELIER K+K**
Bubenečská 41
Praha 6
0603/892742

IČO 68 867 182
statut fyzická osoba - majitelka Ivana Kolíková
kurátor - Richard Kliment
hlavní odborný garant - Mgr. Blanka Litvajová

...domluvíme spolupráci, oni jsou spokojeni, jenom na konci se obvykle zeptají: "A ta galerie se utíží?" Nezbývá, než se usmát a odpovědět: "Proto žádáme o grant..."

Význam Ateliere K+K

V prvé řadě bychom rádi zmínili, čím vlastně přispíváme k obrazu města Prahy jako kulturní metropole. Především jde o naši jedinečnou roli při poskytování profesionálního zázemí výstav a odborné konzultace širokému spektru umělců, kteří z nejrůznějších důvodů nejsou napojeni na tradiční kulturní instituce. Jedinci s takto specializovaným talentem, kteří ovšem postrádají manažerské schopnosti ke svému prosazení na kulturní scéně, u nás mají šanci objevit důstojný vztah umělec - galerie. Nacházejí tu nejen sebedůvěru a povzbuzení, ale i šanci být uvedeni na veřejnost a navázat styk s médií (MS, Metro, Kudykam, Šestka, Houser atd.)

Můžeme také konstatovat, že autoři i návštěvníci výstav jsou často velmi mladí lidé, jejichž vkus a pohled na svět obvykle není jinou galerií kultivován. Konkrétně v případě graffiti - kde je to nejvýraznější - vystavením reprezentanta ke vzduchu města neohleduplnější části sprejerdů, přímo ovlivujeme, jak budou fasády a ulice Prahy vypadat. Samozřejmě, že si neděláme iluze, ale faktem je, že v samotné komunitě sprejerdů existuje názorový a stylový rozkol. Naše výstava byla důležitým bodem ve prospěch městu přátelnějších graffiti.

Výraznou roli máme i v otázce prevence kriminality (viz. Dlouhodobé projekty), kdy jako v podstatě nízkoprahové centrum pomáháme smysluplně trávit čas mladých lidí (autorů i diváků) a též představujeme pozitivní vzory chování.

Na činnosti Ateliere K+K se podílí poměrně značné množství fundovaných odborníků. Každý projekt má například svého garanta, do jehož sféry profesionálního zájmu zapadá. Dochází k mezioborovým kontaktům a přesahům, které se pozitivně projevují na provozu galerie i vlastní práci odborných garantů. Naprostá většina z nich pracuje ve státem nebo magistrátem financovaných institucích a tato aktivita je vlastně zvyšováním jejich kvalifikace.

Vznik galerie

Atelier K+K byl od svého počátku budován jako profesionální, nekomerční galerie. Galerie, která je schopná - a především ochotná - poskytnout kurátorský servis a výstavní plochu projektům, které by jinak neměly šanci být předvedeny. A to ne pro nízkou uměleckou úroveň, ale z čistě praktických důvodů. Není snad obtížné představit si, jak nepřekonatelným finančním problémem může být rámování obrazů, či v případě kreseb a grafiky - paspartování. Je naprosto typická situace, kdy umělec má doma sice dostatečnou kolekci na výstavu, ale naprosto mu chybí prostředky na její realizaci. V naší galerii není žádný problém nechat kresby volně viset na stěně či vystavovat obrazy malované halakrylem na zprohýbané kusy papírových krabic (velmi oblíbený materiál). Máme praktickou zkušenost s tím, že v dřívějších výstavních ploch i galerii hraje adjustace přinejmenším stejně významnou roli, jako samotné dílo.

Naše výhoda je v nepředpokladosti. Máme možnost vidět dílo ve všech souvislostech s reálným životem svého autora. Porovnávat jednotlivá intuitivní řešení stejných problémů a jejich odraz v tvorbě. I neblahý vliv tradičního pohledu na to jak má obraz vypadat, aby to byl obraz. Kdy je živá skica sterilně přemalována a zasazena do vlastně již zbytečného rámu. Snažíme se utvrdit výtvarníky v jejich naštvení pro okamžitou tvorbu při použití dostupného materiálu (viz. projekty: výstava Libri Prohibiti). Takové obrazy se stávají mimoděk objekty a tak by také s nimi mělo být zacházeno. Ovšem umístění i těch nejpovedenějších papundků do závěsných vitrin je bez finanční dotace pouze otázkou fantazie a mlnských pohledů v galeriích, kde si to mohou dovolit. V porovnání s ideální situací, kdy je dílo předvedeno tak, jak mu patří, je téměř komická finanční nedostupnost i tak základních věcí jako jsou tzv. klip rámy, které bychom výtvarníkům na výstavu rádi zapůjčili.

Naše představa o funkci galerie počítá především s jejím aktivním přístupem. S ochotou jít za zcela neznámým, nikdy nevystavujícím autorem domů, vybrat s ním z jeho prací něčím zajímavou a ucelenou kolekci, instalovat ji v galerii tak, aby celek dával smysl a líbil se autorovi i divákům. Zajistit plakáty a jejich vylepení, rozestlat informace do novin a kulturních přehledů. Dobrá a zajímavá díla nafotit a umístit v internetové galerii. A to v ideálním cyklu jedné výstavy za měsíc.

Provoz galerie

Galerie je otevřena denně Po-pá 10-19 hodin, víkendy a svátky 13-19 hodin. Vstup na výstavu je zdarma.

Výsledky **ATELIERU K+K** v minulosti

Výsledky v r. 2001

Od června r. 2000 do září 2001 se nám podařilo uspořádat čtrnáct výstav v prostoru Atelieru K+K a výstavu fotografií K. Koutského v areálu bývalé Šlechty restaurace ve Stromovce. Produkcí se podílíme i na organizaci hudebního festivalu Rockové čarodějnice (Praha 6, Petřiny)

Z našich výstav se sedmkrát jednalo o první samostatnou výstavu a tři autoři (Sylva Janovská, Lukáš Černoch a Lucie Svatošová) byli oficiálně představeni vůbec poprvé. Tři výstavy (Renco Kosinožič - letecká fotografie, N. Radvanová/F. Habarta - obrazy, digitální fotografie, Stěchovická kamenina) potom byly ukázkou profesionální výtvarné techniky.

Mnohé z našich výstav myslím můžeme označit za objevné. Ivo Zapletalik (tehdy student FSV UK), výstavou Kaviar, kde předvedl přemalované zvětšené xerokopie a kolorované fotografie, naboural zažitou představu mnohých návštěvníků o tom, jak vypadá výtvarné umění. Bylo zábavné pozorovat vztah mezi díly, které připomínaly spíše odpadky a formálními postupy, vštěpovanými studentům žurnalistiky.

Kolážě Gabriely Štrnclové (studentka PedF UK), mohly překvapit otevřeností a schopností sdělit velmi osobní příběh. Trochu kuriozní byla výstava tandemu humoristů Vrána+Setik z časopisu Sorry. Ačkoli už Modigliani uvažoval o vztahu karikatury a portrétu, nemá to kreslený humor ve světě seriózního umění lehké. Přesto, že první Vránova kreslička - Lucie Seifertová - je vystudovaná ak. mal., těsný vztah mezi obsahem a formou mnohým kunsthistorikům uniká.

Excellenti výstavou bylo 52 fotografií Istrie od Renco Kosinožiče. S podporou Velvyslanectví Republiky Chorvatsko jsme měli příležitost spatřit brilantní technikou podané fotografie na pomezí abstrakce a letecké archeologie. Fotografie z Iránu od mladých cestovatelů O. Cundra a J. Tilingera byly kvalitní cestopisné pohlednice a jejich nová kolekce z Burmy a Laosu i ohlas, který mají, je sympatickým úspěchem.

Filip Vrba předvedl v naší galerii nejen obrazy, ale odkryl i svou identitu zveřejněním autorství mnohých pražských graffiti. O to uspokojivější bylo poznání, že je autorem právě těch realizací, které v posledních letech vzbudily po Praze příznivý ohlas. Je dokonce publikován v březnovém čísle sborníku Underground Productions (redakce Arstá, Sweden), věnovaném graffiti. Svoje obrazy na plátnech, ale vystavuje prvně. Je příkladem toho, jakou funkci naše galerie plní. Kontaktovat uzavřenou, vnitřně velmi hierarchickou a pevnými pravidly vázanou komunitu jako jsou writeři, je obtížné. Stejně, jako si představit, že sami někdy nesou svoje obrazy. Ovšem v naší galerii se F. Vrbovi líbilo - a na prostý dotaz, jestli nezná někoho, kdo by si u nás chtěl udělat výstavu, řekl, že on sám. Až v jeho atelieru se ukázalo, že tvoří střídavě doma na plátno a venku na ulici. Ohlasek na výstavu jsou nabídky

ky k uveřejnění práci v internetových galeriích či zakázka na výrobu dekorací taneční party na Masarykových kolejích. Na jeho výstavu spontánně chodí i desetileté děti. Je v podstatě pozitivním vzorem. I tím, že zveřejněním své identity dal najevo zodpovědnost za svou činnost.

Umělci potřebují alespoň nepatrný ohlas a oficiální náznak, že jejich práce není marná a úplně špatná. V Praze je samozřejmě mnoho možností vystavovat v různých galeriích, kavárnách i squatech. Ovšem pro typy nám zastupovaných autorů jsou pronájem tradičních galerií příliš drahé, nebo jsou díla odmítnuta kvůli adjustaci či neprodejnosti. Podobné je to i v kavárnách, které mají nespornou výhodu v množství lidí, které jimi projde - a má možnost výstavu vidět. Ale chybí zde jakákoli odborná pomoc při výběru exponátů, instalaci a především konfrontaci s jinými autory. Zde je jedna z důležitých aktivit naší galerie. Většina autorů totiž po ukončení výstavy s Atelierem K+K i dále spolupracuje. Vybrané kusy u nás stále visí a kromě toho, že si je návštěvníci mohou koupit, vzniká zajímavá reprezentativní kolekce (viz. dlouhodobé projekty)

Snaha o ekonomickou soběstačnost

Atelier K+K je dosud prezentován jako prodejní galerie - antikvariát. V obchodní části našich prostor zatím nabízíme kromě obrazů a grafiky (Váchal, Gross, Bouda, novotisky Boudník) - knihy, keramiku, sklo a drobné umělecké předměty. Je třeba si uvědomit, že s naším vstupním kapitálem nebylo jiné cesty, než pokusit se získat prostředky na provoz galerie z nám dostupných zdrojů. Snahu o pokrytí nákladů výstavní činnosti ilustrují vánoční výstavy "Stěchovická kamenina" a letošní výstava pískovcových hraček "Stone". Bylo třeba nejprve ověřit životaschopnost samotné myšlenky galerie, uvést ji do minimálního povědomí veřejnosti - a teprve poté požádat o zásadní grant na udržení a rozvoj činnosti. Měli jsme možnost převzít do komise část fondu exilového knižkupectví a vydavatelství Dialog (Frankfurt n. M.) a menší sklad skla a indického zboží. Přesto, že tato kombinace působí na první pohled bizarně, mezi návštěvníky má značný ohlas. Pestrost a intenzivní barevnost zboží překvapivě dobře ladí s výtvarným projevem nejmladší umělecké generace, které jsme k dispozici. Podobně jako na našich výstavách, kde výtvarníky představujeme v celé jejich nadějně rozlehlosti a chuti k experimentu. Přesto by pro nás byla značnou úlevou možnost zbavit se většiny zboží a uvolnit tak prostor na rozšíření provozu galerie. Například k instalaci veřejného internetového pracoviště (viz. projekty)

Magistrát hlavního města Prahy
Marianské náměstí 2
110 01 Praha 1

22. října 2001

Dávám tímto své doporučení přiložené Žádosti o grant na provoz profesionální nekomerční galerie Atelier K+K (Bubenečská 41, 160 00 Praha 6). Zaměření a náplň této galerie se mi jeví jako smysloplnné, požadovaná částka je dle mého názoru rozumná a odpovídající situaci.

Prof. Miroslav Zaluský, CSc., předseda odboru

tel.: 224 94 21 | fax: 224 97 98, Praha 216 | fax: 212 44 41 | e-mail: zalusky@magistrat.cz
Městský úřad hl. m. Prahy, IČO: 00022291, bank. spojení: KB 0309-031-03706

Vyjádření k žádosti o grant Galerie ATELIER K+K

Žádost majitelky a kurátora galerie Atelier K+K je ve většině hlavních momentů dobře podložena a vyargumentovaná. Dosavadní aktivity galerie dokazují, že zájem o tvorbu zejména mladých autorů a o jejich prezentaci je trvalý, fundovaný a pro kulturní mléče naší současnosti přínosný. Význam galerie přesahuje a v případě ekonomické podpory může ještě výrazněji přesáhnout relativně omezenou oblast výtvarného umění směrem k širšímu kulturnímu kontextu. Nejen z těchto stručně uvedených důvodů proto doporučuji žádost ke schválení a přidělení požadované podpory. (vyjádření vypracováno na žádost pana Richarda Klimenta)

Praha 5.11.2001

V. Zaluský
Doc.PhDr. Vlastimil Zaluska, CSc.
vedoucí katedry estetiky FF UK

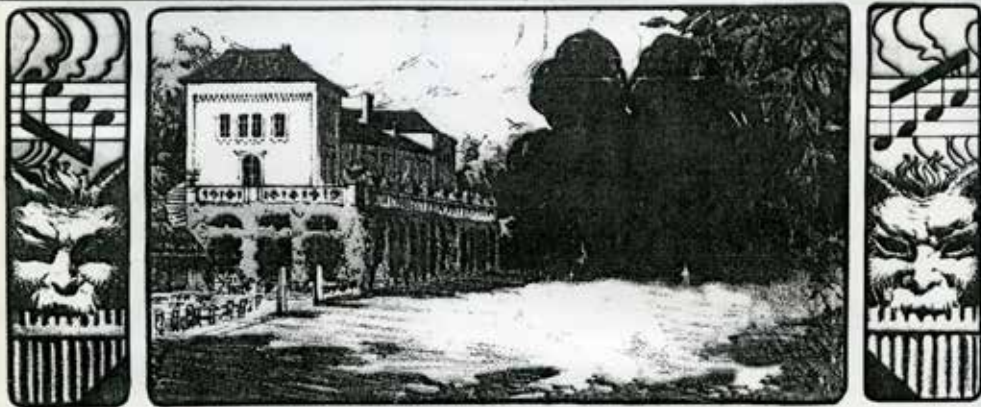
Univerzita Karlova v Praze
Všeobecná lékařská fakulta
Katedra estetiky
118 42 Praha 1, Cizkova 28
tel. 248 1348

Žádný grant nebyl galerii ani následujícím projektům nikdy přiznán.

No grant was offered to the gallery or any other following project.

KULTURNÍ ENKLÁVA ŠLECHTOVKA

sobota 29.6.

16:00 Divadlo Julie & spol. *Vo hloupym Honzovi*
(loutkoherecké představení)

neděle 30.6.

150 let exilu - jednodenní retrospektivní
výstava obrazů Richarda Klimenta

19:00 *Obří Broskev*, jako hosté vystoupí Lenka
Dusilová, Luboš Malina a Štěpán
Smetáček

Vstupné na všechna představení je dobrovolné!
KULTURNÍ ENKLÁVA ŠLECHTOVKA - zahrada Šlechtovy restaurace v Královské oboře - Stromovce, Praha 7.
Spolek přátel bezbariérového divadla Královská obora a Občanská iniciativa pro podporu znovuzrození Šlechtovy restaurace
s finanční podporou MČ Praha 7, Ministerstva kultury a Ministerstva zdravotnictví ČR

<http://www.slechtovka.cz>; slechtovka@slechtovka.cz

150 LET EXILU

- doprovodný text k výstavě 30. 6. 2002 v zahradě Šlechtovy restaurace ve
Stromovce

"150 let exilu" je retrospektivní výstava obrazů, představující souhrn uplynulých zhruba čtyř
let v malířské tvorbě autora RK.

/Původní verze výstavy, uvedená v galerii Atelier K+K, jejímž spolujednatel RK je, vyjadřovala i
postavení Atelieru K+K na současné výtvarné scéně.. /

Jednotlivá téma výstavy - exil - se objevilo "samo od sebe". Nejasná hranice mezi dobrovolným a
nuceným odchodem do "vnitřní emigrace" je tvořena množstvím zásadních otázek nejen o smyslu a
podstatě umění, ale též o oprávněnosti a způsobu sebe prezentace, sociální i politické roli
/personě/, vzteku i pochybnostech, hledání pravdy. /Chápané jako transcendentální ideál i právo
silnějšího./

"150 let exilu" je časoprostorem, ve kterém jsou tyto otázky denně nastolovány. Nekonečné "trázení
nebes" je životní fází, kterou je třeba projít, aby člověk přestal být okouřen samotným
množstvím otázek a pochopil, že je třeba zabývat se především jejich řešením. - Umění už potom
kolem prosákně samo.. /Bohužel, ctižádost namalovat dobrý obraz není totožná se schopností dobře
ho prodat.. /

Co vlastně 150 let exilu přineslo? /Kromě téměř dokonale izolace od oficiálního světa "umění"./

V oblasti vizuální teorie přesvědčení o nutnosti přirozeného prostoru obrazu. Tato přirozenost
samozřejmě vychází ze zkušenosti člověkem viděného světa. Uvědomění si vizuálního prožitku,
zakotvení této rdánlivé banální zkušenosti, je tím pevným bodem ve vesmíru, /...na kterém se
oferu jako prase!/" - *Olin Nejezchleba*/, se kterého lze libovolně přetvářet realitu. Od tohoto
základu vytváříme vlastní, osobitý a přesný jazyk.

Náměty takových obrazů nejsou literárními ilustracemi, ale zrcadly, ve kterých můžeme sledovat,
jak degenerují naše životní hodnoty, rozplývá se naše nevinnost, dotýkáme se nepfekonatelné
biologie lidských těl i duší, jsou zrcadlem, za kterým vidíme neuskutečnitelnost nejvroucnějších
mileneckých vztahů atp. Prožitím takových obrazů nás vede k or.. ke **katarzi**.

Romantická prokletost umění je skutečností. Má kořeny v nutkavosti, v naléhavé specializovanosti
člověka, upřednostňující "tvorbu" před obvyklými postupy a atributy "spokojeného, naplněného
života."

Umění zároveň není ničím výlučným. Protože se v podstatě jedná o způsob přístupu ke světu -
nalézání souvislosti celku v řešení dílčích problémů - může být uměním každá lidská činnost.
Bohužel, všední realita je podřízena masové výrobě a byrokratickému systému, který individualitě
bere prostor k "životu v umění" a zneuzivá člověka jako otroka pásové výroby. Hledání lidskosti
bylo chytře nahrazeno báčhorkou o efektivitě. Dospělost, která je širokým uvědoměným prožitkem
skutečnosti, byla nahrazena "rozumnou snahou" stát se nejméně opotřebovanou součástí mašinérie.

Žijeme ve světě, kde Picassův obraz byl vydražen za 16 000 000 liber, zatímco 800 000 000 lidí
umírá hladu. /Jistě samé NULY./ A Baudelairovo: "Opájejte se!" je opět postaveno mimo zákon.-
Protože drogy škodí. Není větším zlem podřídít se rozkolísané fyziologii, než barbarskému
systému. /"Spravedlnost není v přírodě samozřejmá, musí ji prosazovat člověk!/" - Milan Machovec/

"Pracujte a dostanete levně zábavu." - "Když se to líbí .. Kyč? Prosim vás.. a vydělá to na
sebe!" Vydělá se to do každých nevěřicích pootvěřených úst. Kyč je lež o realitě, absence smyslu,
zneužití talentu tvůrce a naivity diváka.

Může být tedy něco rozumnějšího, než se v civilizaci, která používá kyč jako neúčinnější opium
pro masy, uchýlit do exilu? Ušlechtilější by jistě byl i krvavý útok. Jenomže, po každé koupeli
se člověk znovu hbitě uspiní. /Inu, "Triumfující svině"- L. Klíma/. A navíc ten zpropadený
ateismus..

"Eděl se mi sen, ve kterém jsem hledal Krista. Vešel jsem do města, ptal se v ulicích a lidé
mi feklí - "Jdi táhle do chrámu, kněžky ví, kde je. Šel jsem tedy do chrámu a zeptal se: "Vy prý
víte, kde je Kristus." "Je tady s námi", odpověděly, "právě vstoupil!." "Tady?", divil jsem se,
"nikde ho nevidím!"

- člověk aby se bál usnout.

"A moje duše bude tam jediným světlem, a nakonec tolik se rozráží láskou, že vzplane a od něj
se zapálí klenba stromů a lehkostí plamene vynese zemi jako hvězdu .. a potom bude konec bdy
lidské."- B. Reynek

Richard Kliment

akryl na papíře / Acrylic on paper, 40x40 cm

Richard Kliment
výstava obrazů

Batalion Music Pub
ul. 28. října 3, Praha 1
15.5. - 15.6.2001

Atelier K+K
Bubenečská 41, Praha 6
02 - 333 26 209

www.sweb.cz/culturecross

2.6.2001 vernisáž - koncert MADRØSE

design / Designed by Jan Hansen

SEZNAMTE SE

ABSTRAKTNÍ KLIMENT?

Vyrůstal v havlíčkovobrodském lese u rybníka. Proto se někdy na jeho obrazech objeví. Nejsou to žádné pohlednicové pohledy, ale absolutní skutečnost. Surová realita. Vlastní vidění světa. Galerista Richard Kliment se proto někomu může zdát jako divný patron. Není. Je totiž taky realista.

Richard Kliment se netají názorem, že obrazy mají smysl, pokud je někdo může vidět a konfrontovat se sebou samým... Což někdy může laika vyvést z rovnováhy - v galerii K+K v Bubenečské ulici jsou totiž k vidění obrazy na hranici mezi abstrakcí a realismem. „Podnětem může být i materiál zvolený pro obraz. Například kus překližky nalezený u kontejneru a prošlá barva na vrata získaná zadarmo v drogerii téměř předurčují obraz: k tomu, aby také vypadal jako odpad ze smetišť. Je to ale reálné směřování a ne závazná hra pěkných, libivých obrázků, které mají pohladit duši,“ říká Richard Kliment. Vzorem umění pro něho klidně může být přirozený chaos přírody, který v jistém momentu vnímáme jako řád. Je to však neustálý pohyb. Olejová skvrna na řece je stejně krásná jako noční nebe. Ušlechtilá lyrika? „Ne, bahno a sračky.“ doplnil tento po-

někud extravagantní galerista. Asi má pravdu. Svět je i takový. Podle Richarda je nejzajímavější okamžik, kdy se ze změti barev vynoří obraz reálné prožití zkušenosti. Fantazie prý čerpá z paměti - jednou spatřen se může kdykoli vynořit v asociaci vyprovokované aktuální situací. Klimentovi jsou sympatické postavy panteonu výtvarného umění, mezi něž patří V. Boudník, J. Váchal nebo J. Pamuška. Nejsou to pro něj žádné vzory, jenom názorné příklady smysluplnosti vlastní

cesty k umění i jisté osamělosti - a varování, kam až může podivinství vést. Koneckonců dnešní galeristé by neměli být jen „prodávací“ umění. Veskrze to však takhle funguje - souhlasné přitakávání všemu, co říká potenciální zákazník, je vlastně prostitute. Hlavně zaplať. Fajnšmekr neexistuje. Je dobře, že právě Richard Kliment má svůj vlastní názor a dovede ho vyslovit. Protože i obyčejný „čumil“ se v jeho galerii hned cítí lépe.

Petr Štrampfl

ANDULKA, JITKA, LOJZA, MARTINA A JIRKA, čtenáři (požadavky na Soňu Poloniovou) Chceme plnější rty a větší hlavu. Nadra výš a zvětšit. Prosíme více klenuté obočí.

JAN TRISKA, herec ...budu vystupovat na Pražském jaru jako recitátor ve skladbě amerického autora Petra Kötika Dopisy Olze. Je to skladba komponovaná na texty z knihy Václava

JÁ BYCH PROSIL JEN PLNĚJŠÍ HLAVU.

VĚRA ŠPINAROVÁ, zpěvačka

JAK JSEM DNEM SLIBNĚM, A PŘI VÁM DALŠÍ NAŠEHO STĚHO VYSÍLÁČ. I TĚ JSEM PŘI ZÁKLADNÍ ODIAS JAKO TĚ ZROVNA VEŠ PŘÍCHOD DE SADRŇI OKO. PRVNÍ Z NIC LIDI DO MEA ŽE TI NUDLA MI TOTIŽ S BYLY PŘÍZDA VILA PRO ČER ZPŮSOBN. PO SVĚTĚ. V A NABÝTĚHO, ČESKÉHO NZ. TAM MI DO ČASNÝM ŘE JESTĚ NETUŠI SLEDUJÍCÍ TĚ DO PRAHY EGINA MĚ PŘI TINU PRAŽOPAK VYHNE RODNÍHO MĚSKÉHO ROKU. TAKZVANÝM PO DOBU JEE PADLO, JE NASTVÍ REGINY, TĚTO DOBY JSNÍ ZMĚNU VE K TOMU, ŽE E JSEM SE ROZAZÁKLADNÍ ŠK JEDNO, JAKÁ VÍC JSEM ZJĚDA. MŮJ VZSTANICÍM JE ERÝ MŮVÁME K LI VE SKUTEČNMLADŠÍ NEŽ, KO VELMI STA PRO MĚ ZNOR

Foto: G. Barab

tempera a akryl na sololitu, asambláž
Tempera and acrylic on hardboard, assemblage

